

השבת של רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ א, טו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

שבת תולדות

📖 (כה, כו) **וידו אחזת בעקב עשו ...**

... בעקב דייקא, כשיתגבר עשו בסוף הגלות בעקבות משיחא, וירצה לדרס בעקבו על ראש ישראל בבחינת: הגדיל עלי עקב, אז דייקא "וידו" בחינת אמונה בחינת תפלה, בחינת: ויהי ידו אמונה וכו' — פרישן בצלו, אחזת בעקבו להפילו ולהשפילו על ידי זה, כי אין כחנו אלא בפה, לתפס אמונות אבותינו, לצעק אליו יתברך מכל מקום שהוא (לקוטי הלכות - הלכות יין נסך ד' - כ"ה).

📖 (כה, כט) **ויזד יעקב נזיד ...**

... עשו הוא זהמא דדהבא, בחינת רע הכולל שאין בו שום טוב. וזה בחינת מזיד, כי המזיד האדם עושה על ידי רתיחת הדמים בזדון, בכעס, ברציחה, שזה בחינת עשו. ועל שם זה נקרא "מזיד", על שם רתיחת הדמים בבחינת (בראשית כה, כט): ויזד יעקב נזיד, שמשם יניקת עשו, כמו שכתוב שם: הלעיטני נא מן האדם האדם הזה וכו'. אבל השוגג האדם עושה על ידי כבודות, על ידי החלבים שהם בחינת לבן, שהם מכבידים על הגוף וסותמין דעתו עד שנופל לבחינת שנה, בחינת תרדמה, שהוא בחינת שכחה, ועל ידי זה שוכח ועושה האסור בשוגג.

וזה שמצינו שבכל מסכת כריתות ובשאר מקומות השי"ס דרך התנא תמיד כשרוצה לדבר משוגג, הוא מציר אותו באכילת חלב, כמו שאמרו שם (כריתות יא:): אמרו לו אכלת חלב וכו'. וכן בכל המסכת, עין שם. כי חלב הוא בחינת לבן, בחינת שוגג.

וזה שכתוב בספרים, שהתשובה קשה על השוגג

יותר מעל המזיד. ובאמת, בודאי המזיד אף על פי כן חמור מאד מן השוגג, אך יש בזה אפנים, כי באופן אחד קלפת לבן קשה מאד, הרבה יותר מקלפת עשו, כי לבן בא בערמה ובמרמה ובתחבולות עד שמשתיר ומערבב דעתו ואין יכול לשמר ממנו כל כך. וזה בחינת השגגות שמכשילו בלא דעתו. ועל כן קשה מאד לצאת ממנו כי אם בסיוע גדול מלעלא, אבל עשו שהוא בחינת מזיד שהוא בא ברציחה, אזי אפשר לחגר מתניו ולהתגבר ללחם עמו להרגו ולהכניעו. אמון, כן יהי רצון (לקוטי הלכות - הלכות חלב ודס א' - ו').

📖 (כה, ה"ו) **ורבקה שמעת בדבר יצחק ...**

כי רבקה ידעה כל זאת היטב שעשו הוא רשע גמור וכוונתו להרע, על כן שלחה את יעקב לקבל הברכות ברמאות מאביו, כי יעקב הצדיק אי אפשר לו לקבל הברכות שהם שפע הפרנסה בעולם הזה כי אם על ידי רמאות הזאת שמכרח להלביש את עצמו בבחינת עשיה גשמית שהוא בחינת עשו, כדי שיוכל לקבל פרנסה. וזהו שהלבישה אותו בלבושי עשו ולא הכירו, כי היו ידיו כידיו עשו אחיו ושערת ויברכהו, כי באמת יעקב בשרשו רחוק מפרנסה גשמית, כי חלקו רק תורה ומצוות בחינת הארת הרצון שהוא הפך עשיה גשמית. ובאמת לעתיד כשיבוא משיח במהרה בימינו לא יעסקו ישראל בשום עסק, כי יתקיים: "ועמדו זרים ורעו צ'אנכס וכו'". ועל כן אם היה יעקב נכנס ליצחק בלי לבושי עשו והיה מבקשו שיברכו שייתן לו ה' יתברך שפע והצלחה בעסקי פרנסתו לא היה יצחק מרצה לזה, כי היה אומר לו: למה לך לחשב פרנסה כלל, כי אתה צריך רק לעסק בתורה ותפלה ופרנסתך תהיה נעשית על ידי אחרים. והם צריכים לבקש על פרנסה כדי להחזיק

אותך, כי זה עיקר התכלית שלהם, אבל אתה צריך להיות רק יושב אהל. ולבלי לחשב שום פרנסה כלל כמו שיהיה לעתיד באמת שיתקיים: "ועמדו זרים ורעו צ'אנכס וכו'", וכמו שאמר רבי שמעון בר יוחאי: אפשר אדם חורש בשעת חרישה וזורע בשעת זריעה וכו' תורה מה תהא עליה? אלא בזמן שישראל עושין רצונו של מקום מלאכתו נעשית על ידי אחרים, כי יצחק רצה שיתנהג העולם תכף כמו שיהיה בסוף כשיבוא משיח במהרה בימינו (אמן) ... (לקוטי הלכות - הלכות ערב ג' - אות כ"ב):

סיפור

⊙ בחרף שנת תקס"ה הני"ל צווה עלי לחזור ולהעתיק כסדר כל התורות שלו שהיו כתובים אצלי בקונטרסים מפזרים כמו שנכתבו בעת כתיבתם אחר אמירת התורה מיד וצווה לחזור ולהעתיקם שיהיו נכתבים כסדר שיהיו ראויים לכרכם וכן עשיתי והעתיקתים כסדר על נייר טוב ודיו יפה ורבי נפתלי קרא לפני מלה במלה מקונטרסים הני"ל ואני כתבתי על הספר ונמשך כמו רבע שנה עד אחר פסח סמוך לשבועות, ואף על פי כן

בכל אותו העת לא גלה דעתו שרוצה להדפיסם ולגלותם בעולם, כי בכל אותן העתים היה דרכו להזהיר הרבה לבלי לגלות תורתו לזרים אשר אינם מאנשי-שלומנו וגלה קצת טעמים על זה והיינו נזהרים בזה מאד להסתיר ולהעלים מאד הקונטרסים שנכתבו.

ובאותו העת בין פסח לעצרת הייתי כמה פעמים אצלו מנעמירוב והוא הראה בעצמו כאלו הוא מקפיד על אשר אנו באים אליו בתמידות כל כך והיה לנו מזה מניעות ויסורים בכל פעם שרצינו לבוא אליו פן יקפיד עלינו וכבר לא השגחנו על שום מניעות מביתנו ומניעות מחמת ממון, רק זה עמד לנו במחננו למניעה שנדמה לנו שהוא יקפיד כשנבוא אליו מחמת שזה סמוך היינו אצלו ואף על פי כן גדל עצם חשקנו להנות מזיו השכינה בכל פעם לזכות לעמד לפני הדרת קדשנו וכו' וכו' התגבר על המניעה וזכינו לבוא אליו בכל פעם...

מכתב

Ⓜ **בי"ה, א' דחל המועד פסח ט"ז ניסן תשי"ד, תל-אביב**
אחי יקירי וחביבי כנפשי הנעים, שלום וחיים טובים וארזים.
מכתבו קבלתי זה עתה בצרוף הצ'קים על סך מאה ל"ו והיה לי לשמחה רבה, תשואות חן לכבודו. ישלם ה' פעלו ויושיעו שיוסיף עוד כהנה וכהנה לחטף טוב מתוך הגיהנם של זה העולם המלא מרירות ומכאובות כי רק זה נשאר להאדם, ושכרו לא יקפח, וצדקתו תעמד לעד. עיני תלויות אל ה' שיהיה נצמח מזה הפרות הטובים שאנו מחכים להם להחיותנו, שהם נעימות ידיות ערבות מתיקות התנוצצות אלקותו יתברך, שהמשיך רבנו הקדוש והנורא בעולם גם בדור היתום הזה בשפל מצבנו כזה, והודיע לנו שהוא המנהיג האמת היחידי והבעל הבית של העולם עד הסוף. אשרי הזוכה להתקרב אליו ולילך בדרכיו באמת. ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים וכו'.
אוהבו הנאמן באמת, המחכה בכלות הנפש לראותו בחיים ושלום ושמחה, דורש שלומו וטובתו ושלומו ביתו באהבה עזה, בברכת חג כשר ושמו.
ישראל דב אודעסר

עם אחיזה שאין לו פגואה
אני יכול אצלך ...

עצות ותפילות

(לקוטי עצות – ליצנות, ג-ד)

הליצנות הוא "שחוק הכסיל",

ונתבטל על-ידי תיקון הברית.

בני-אדם הם מוונעים גדולים מאד. והעיקר הוא הליצנות שלהם, שמונע מאד מן האמת, כידוע היטב למי שבקי בחכמות וליצנות שלהם. לא מבעיא חכמות וליצנות של קלי עולם ההולכים בדרכי המחקרים, שמתלוצצים הרבה מדת ישראל, כמפרסם, שזה מוזיק ועוקר את האדם לגמרי רחמנא לצלן, אלא אפילו החכמות והליצנות של הנראין ככשרים וחסידים, ועושים ליצנות מכמה דברים שבקדשה, גם הם מזיקים הרבה ומרחיקים הרבה מאד מעבודת השם באמת. ובכמה אפנים גרוע יותר הליצנות שלהם מהליצנות של הקלי-עולם, כי מהקלים הנ"ל בורחים רב העולם, כי הכל יודעין שחכמת הפילוסופיא עוקרת את האדם משני עולמות ומורידין אותו לשאול תחתיות רחמנא לצלן; אבל זאת הליצנות והחכמות של הנראין ככשרים הנ"ל, אין האדם בורח מהם כל-כך, מאחר שיוצאים מפי הכשרים קצת, והם מלבישים הכל בדרכי אמת, והכל מעשה בעל-דבר. והולך בתם ילך בטח, ויברח מהם ומהמונם, ולא יסתכל על כל מיני חכמות וליצנות שלהם, וילך בתמימות ופשיטות בדרכי אבותינו אשר מעולם (שיחות הר"ן, סימן פא).

... מריה דעלמא כלא, רופא חנם, רפאני נא ברחמיך הרבים רפואת הנפש ורפואת הגוף, "רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה", רפאני ואספני מצרעתי ומהר להפשיט מעלי גופי המצורע, והלבש אותי בחסדיך גוף קדוש מגן-עדרן, ועל-ידי-זה יתרומם מזלי ואזכה לעושר, ובברכותיך תברכני ותשפיע לי עשירות גדול בקדשה ובטהרה, ויתחזק יצרי הטוב, ותסיר לב אבן מבשרי ותיתן לי לב בשר, ויתבטל העצבות והליצנות הבאים ממרה שחורה, ויתבטל מאתנו העניות והדחקות, כי "כשל כח הסבלי" של העניות והדחקות של עמך בית ישראל, בפרט גדל העניות והדחקות של הכשרים החפצים לכנוס בדרך הקדש באמת.

רחם עלינו בחסדיך הנפלאים, ותאיר עלינו מזל של עשירות, ויהיה כל העשירות אצל בית ישראל עמך הכשרים החפצים לעבדך באמת, למען יתגדל ויתקדש שמך על-ידי-זה. ויתבטל מאתנו כל מיני עצבות וליצנות הבאים ממרה שחורה, ויתבטל הליצנות של כל החולקים על הכשרים והיראים. ותיתן כח שיתגבר לב חכם לימין על לב הכסיל שהוא משמאל, אשר משם כל הליצנות שלהם, שהוא שחוק הכסיל, ויתבטל השמאל לגבי הימין. (לקוטי תפילות ב' – מתוך תפילה מ"ב)

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

כל מה ששמעתי מעניין רוחני, מעניין אמונה, מעניין התורה, היה אצלי, קיבלתי ידיעות חדשות, אני שומע שיש תורה והשם יתברך, אז היה אצלי שמחה גדולה, ואני הייתי הכי גרוע מכל הילדים, נולדתי בעניות, וגם כן הייתי ילד חלש, יש לי נסים שאני חי, שאני יכולתי לחיות, אני למדתי, אני קמתי השקמה והדלקתי מנורה קטנה, ואמרתי תהלים ותפילה, התחלתי להתפלל, אז כל השבוע הדלקתי את המנורה על כמה שעות, והיה חסר ... הם [להורים שלי] היה להם בקבוק של נפט, זה הבקבוק היה משבת לשבת, ואני השתמשתי במנורה הזו, והגיע שבת ולא היה נפט, אז הם אמרו: "הו, ישראל בער עושה לנו צרות כאלה, הוא מדליק את הנפט ואין לנו לגמור את השבוע".

וגם כן נולדתי איש חלש מאד, נסים איך שאני נתגדלתי ואני חי, אבל ברוך השם, ואני הייתי פשוט מאד, והיה לי רצון חזק להיות איש כשר באמת, לעבוד השם באמת, וללמוד ולהתפלל, בפרט כשהתחיל השנים של אחרי בר מצווה, התחילה המלחמה של חטאות נעורים, מחשבות, ולא ידעתי מה זה, אוי, אוי, מי יכול לספר? מי יכול לשער? היה לי מלחמות קשות, והיה לי כל פגם כל שהוא מהמחשבה או מאיזה, חס ושלום, לא פגמתי כמו {היום}, רחמנא לצלן, על כל פגם כל שהוא זה היה אצלי כמו האיש הכי רשע שבעולם, לא מצאתי לי מקום להשם יתברך, לתורה, וזה הביא אותי להשם יתברך, מה שעבר

עלי דווקא, ואני התגברתי ולחמתי ואמרתי: "אני אוהב את השם יתברך, יהיה איך שיהיה, אני רוצה לעבוד השם", אוי וי...

אני התפללתי בבית כנסת, אבל אני התפללתי בהתלהבות, באמונה ובאמת, עד שאני הייתי יחיד בזה, ואני הייתי נראה כמו משוגע, היה איש זקן אחד שמו רב יעקב קסיר, והוא היה קצת יודע ספר, והוא היה איש כשר, הוא היה מהחסידיים של ביאן, אבל הוא אהב אותי מאד, הוא שמע התפילה באמת ובהתלהבות, הוא אהב אותי מאד, הוא היה בטבע קמצן גדול, גם על צדקה היה קמצן גדול, והוא בא אלי במקום שעמדתי והתפללתי, ונתן לי מטבע גדולה, הוא נתן לי ביד מתנה מטבע גדולה, אז אני נתפעלתי: "הוא כל כך קמצן, הוא נותן לי מטבע כזה!"

ולא היה לי מי שידבר איתי, מי שיחנך אותי, אני הייתי בעצבות, שבור. אבל זה היה טובה גדולה, כי הייתי שבור וזה הקריב אותי להשם יתברך, לתורה, זה היה לטובה, התגעגעתי, היו לי געגועים להשם יתברך, ואני התביישתי, אני חשבתי שרק אני יש לי יצר הרע, יש לי תאוות, וכולם הם נקיים, אני לא ידעתי מה שיש לאחרים, אז אמרתי: "כל התאוות וכל הצרות, אני גרוע יותר מכל העולם, מכולם", אני לא ידעתי שהאחרים יש להם גם כן יצר הרע.

אני רק ידעתי, שאני קרליני, ואני הייתי שמח מאד, כי כל מיני חסידות יש להם איזה דבר מיוחד שהוא מתפאר שהוא עובד השם, כי הם צועקים בתפילה, ואני אהבתי לצעוק להשם יתברך. היה איש זקן על ידי, שהוא אמר לי: "אתה רשע, אני איש זקן, אני כבר לא שומע, ואתה רוצה לעשות אותי חרש לגמרי? מה אתה רוצה ממני? מדוע אתה צועק כל כך?!"

אמת ואמונה

(ספר עצות ישרות – אמת ואמונה, א')

מי שכוונתו אל האמת, וחוגר עצמו למלחמה בשביל האמת – הוא מנצח תמיד, כי כל מה שעושה איזה עובדא לצורך מלחמת מצוה זאת, הוא מנצח בזה מיד, מאחר שכוונתו לשמים באמת, על כן אף אם

אינו זוכה לנצח המלחמה בשלמות, אף על פי כן בזה בעצמו שאוחז הכלי מלחמה בידו ללחום נגד שונאי השם, שהם היצר הרע וחילותיו וכו', בזה בעצמו הוא נקרא כבר מנצח, כי כל עובדא ותנועה קלה, שהאדם מתגבר בשביל לעשות רצונו יתברך שמו, הוא יקר מאד בעיני השם יתברך, ותיכף הוא מנצח הרבה, ניצחון אמיתי ונצח, כי רק זה עיקר הניצחון האמיתי, כי זה הניצחון ישאר קיים לנצח, כי לית רעותא טבא דאתאבד [אין רצון טוב שנאבד], וזה מרומז בזה הקדוש בעניין הארבעה מינים שבלולב, שאמר שם: מאו נצח? מאן שאחד מאני-קרבא בידו [מי המנצח? מי שאוחז כלי המלחמה בידו], כי תיכף כשאוחרון הכלי-מלחמה ללחום עם המונעים אותו מנקודת האמת, בזה בעצמו כבר נצח הרבה כנ"ל (הלכות ברכת-הראיה, הלכה ה', אות ט', י"ט).

על אמונה

~ אחינו בית ישראל ~

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס" תרמו נא, בעין יפה, למען העלון שלכם.

בכל סניפי הדואר,

חשבון מספר 89-2255-7

מערכת 054-8484486 / 054-8429006

מכתבים ת.ד. 27100 ירושלים 91270

תרומות בבנק הדואר מס' 89-2255-7

שידוכים 02-5824048 (13:00-15:00)

אימייל Shabat.Breslev@gmail.com

ארכיון העלונים parsha@nanach.org

